

dernes Landsbank, der havde været samarbejdsbank med Færøbanken, var der fra borgerlig side i dag krævet lukning af Arbejdernes Landsbank.

Derfor vil jeg gerne stille hr. Anders Fogh Rasmussen det spørgsmål, om ikke de indsigtfulde mænd, som sidder i Den Danske Banks bestyrelse, har et kæmpe ansvar for de ting, der er foregået her. Det er Knud Sørensen, det er Svanholm, det er Palle Marcus og en lang række andre fremtrædende personer. Har de ikke et ansvar for den sag, som her ruller? Bør de ikke også tage et ansvar for det, der er sket her?

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Hr. Elmquist spørger, om jeg ikke citerer forkert fra beretningen. Jeg synes, vi skulle læse i fællesskab, så der ikke er tvivl om, hvad det er, vi mener, og der vil jeg så bede hr. Bjørn Elmquist om at slå op på side 1080, hvor der står følgende:

»Anders Eldrup har vedrørende første afsnit i tilsynets brev af 26. maj 1993 . . .« – det er der, hvor tilsynet siger, at tilsynet har efter aftale ikke foretaget . . . osv., – der har han forklaret, at »han kan bekræfte, at der har været en samtale mellem Mogens Lykketoft og Eigil Mølgaard, hvorunder Mogens Lykketoft havde spurgt Eigil Mølgaard, om han ville »skynde sig langsomt«. Anders Eldrup havde forstået det således, at der var tale om en henstilling til tilsynet om at udskyde »et kasse-eftersyn«. Mogens Lykketoft havde således orienteret om, at Finansministeriet forventede, at der i slutningen af maj 1993 ville kunne findes en mere langsigtet løsning på problemerne.«

Det er det, departementschefen har opfattet var hensigten med det hele, og det fremgår af hele beretningen, at den hele aktion gik ud på at få nogle ting ind under et gulvtæppe og udskudt, fordi det af en eller anden grund var ubekvem for regeringen at få det her frem under kampagnen op til folkeafstemningen den 18. maj 1993.

Det er jo i det hele taget i sig selv et mystisk spørgsmål, hvorfor det egentlig var så vigtigt for regeringen. Men beretningen fra undersøgelseskommissionen er meget, meget klar, og departementschefens udtalelser er meget, meget klare.

Formanden:

Så har vi endnu en omgang med hr. Ole Stavad, hr. Per Kaalund og hr. Bjørn Elmquist, hvorefter hr. Anders Fogh Rasmussen svarer, og så håber jeg, at vi efter disse 32 korte bemærkninger kan gå videre til næste ordfører.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil gerne fortsætte dér, hvor hr. Anders Fogh Rasmussen slap. For det første er det jo lidt underligt, at når vi taler om den tidligere regering, har det ikke noget med sagen at gøre, men når vi taler om det her forløb, der ligger langt efter aktiebyttet, har det godt nok noget med det her at gøre.

Men hvis nu vi holder os til kendsgerningerne, kan man måske forstå, at hr. Anders Fogh Rasmussen ikke har nået at læse svarene på spørgsmål 91 og 92 i Politisk-Økonomisk Udvalg. Her fremgår det efter Anders Eldrups, departementschef i Finansministeriets, udsagn:

»Det fremgår allerede af undersøgelseskommissionens rapport side 1012, at vendingen »skynde sig langsomt« er mine egne ord og ikke et citat fra finansministerens samtale med Mølgaard. Jeg sigtede hermed til det forhold, at der med Nationalbankens likviditetstilsagn frem til udgangen af maj 1993 ikke var noget aktuelt likviditetsproblem, hvilket også fremgår af mit vidneudsagn.«

Og så konklusionen på Eldrups udsagn, som er:

»Efter min opfattelse blev der ikke under samtalen lagt pres på Mølgaard med hensyn til Finanstilsynets tilsynsvirksomhed.«

I øvrigt kan hr. Anders Fogh Rasmussen ingen steder i rapporten fra kommissionen finde nogen konklusioner fra kommissionsmedlemmerne og Grønborg om, at han har lagt til grund, at der fra finansministerens side har været forsøgt at lægge et sådant pres på Finanstilsynet.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg vil gerne stille et spørgsmål til hr. Anders Fogh Rasmussen om begrebet politiske metoder. Hr. Anders Fogh Rasmussen karakteriserer finansministerens metode over for Færøerne, som »at de fik en pistol for panden«. Den 5. oktober 1992 blev der hos statsminister Poul Schlüter holdt et møde om den færøske økonomi. Lagmand Atli Dam og Jógvan Sundstein